

عنوان طرح: اختلالات شخصیتی در دانشجویان دانشگاه پیامنور همدان در سال تحصیلی ۱۳۸۳-۸۴

مجری طرح : دکتر منیژه کرباسی

مدت طرح: ۱۲ ماه

چکیده

هدف عمده‌ی این پژوهش بررسی میزان شیوع اختلال‌های شخصیتی دانشجویان دانشگاه پیامنور همدان در سال تحصیلی ۱۳۸۳-۸۴ بوده است. پژوهش همچنین در نظر داشته تا تفاوت میزان شیوع اختلال‌های شخصیتی را بر حسب متغیرهای جنسیت، سن، وضعیت تأهل، وضعیت اشتغال، رشته‌ی تحصیلی، سال تحصیل و محل سکونت، روشن نماید. روش پژوهش توصیفی از نوع پیمایشی بوده است. جامعه‌ی آماری پژوهش را دانشجویان دانشگاه پیامنور همدان در نیمسال تحصیلی ۱۳۸۳-۸۴ مشتمل بر ۳۲۳۹ نفر تشکیل داده‌اند. حجم نمونه بر اساس فرمول کوکران ۲۴۲ نفر تعیین شده که جهت رعایت احتیاط به ۲۸۰ نفر افزایش یافته است.

انتخاب نمونه به صورت تصادفی طبقه‌ای و بر حسب جنسیت، رشته‌ی تحصیلی و سال تحصیل دانشجویان (اول و جز اول) بوده است. ابزار سنجش پرسشنامه‌ای مشتمل بر سه بخش راهنمای دانشجو، متغیرهای هویتی و پرسش‌هایی جهت تشخیص افتراقی اختلال‌های شخصیت، همچنین ۷۹ عبارت بر اساس ملاک‌های انجمن روانپزشکی آمریکا (۲۰۰۰) بوده است. روایی پرسشنامه از طریق مطابقت آن با ملاک‌های انجمن روانپزشکی آمریکا، تأیید همکاران و مصاحبه با افرادی که تشخیص مثبت گرفته بودند، مشخص شد و پایایی آن نیز با بازآزمایی در طی سه هفته تعیین گردید، که ضرایب حاصله هم برای هر اختلال و هم برای کل آزمون رضایت بخش بود.

نتایج پژوهش مشخص ساخت که ۴۹ اختلال (۱۲/۸۹ درصد) در دانشجویان وجود دارد که چون در ۶ نفر دو مورد مشاهده شده است، می‌توان گفت که ۴۳ نفر از دانشجویان (۱۱/۳۲ درصد) دارای اختلال شخصیتی هستند، که با آمار ارائه شده از سوی انجمن روانپزشکی آمریکا (۲۰۰۰) و سایر پژوهش‌ها سازگار است. شایع‌ترین اختلال، اختلال شخصیت وسواسی-جبری (۲/۱۶ درصد) است و دو اختلال شخصیتی اسکیزوئید و ضد اجتماعی نیز در دانشجویان یافت نشده است. شیوع اختلال در مردان بیشتر از زنان، در ۲۵-۲۲ ساله‌ها بیشتر از دیگران، در مجردها بیشتر از متأهلین، در غیر شاغلین بیشتر از شاغلین، در رشته‌ی هنر، کامپیوتر، علوم پایه و علوم انسانی به ترتیب، در سال اولی‌ها بیشتر از دیگران و در ساکنین مناطقی جز همدان بیشتر از ساکنین همدان بوده است.

